Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

eam dimittere. Hæc illo mente
cogitante. Quærendum est no
bis nunc quod cogitauerit: vt
occulte eam dimitteret. Hæc co
gitabat: ut eam dimitteret.
In suspicione in eam incidit:
quomodo iustus esset. Hi ge
sso est suspicari: vel male alu
quod cogitauit: aut eam dimit
tere uolebat ut innaclata
et secum vellet dimittere. Inui
tam eam et ipse erat. Hoc eam et
simplice sensu audi iuuenes
racois. Ioseph iustus erat. et
illa iugo innaclata erat: si
ideo dimittere uolebat quo
vacare iustis. et sacrificia quod
eam magnificam in eadem cog
scebat: eam adprimam sese
indignum estimabat. Ego
iniulians se ante tantam.
et eam ineffabile iam gerebat
se longe fuere: sicut et beatus
petrus dno se iniulians ait
at. Exede a me quia ho
mo peccator sum: vel sicut ille
centurio ad eum dm dim
mittere dicebat. Non sum
dignus ut subtectum meum intres:
sed nec meipsum dignum esti
mau ad te venire: vel sicut
sca elizabeth ad ipsam beatam
locutam e ait. Et
unde hoc mihi: ut veniat mater
dni mei ad me. Hoc ge
seph iustus iniulians sese in
dignum cauebat et timebat
sumere istum tante sanctitatis
commercium adhibere. Ideo
volebat eam occulte dimittere:
dimittere eam dicens. et a me lo
ge facta eam et a cogitatione
mea. Maior est eam et dig
tas: sup excellit et sanctitas: in
nice cognitum indignum tali
Ideo volebat occulte dimittere
eam. Hæc cogitante: angelus do
prius apparuit illi dicens.
Quid dubitas ioseph: quod
re irrationabiliter meditans.
Deus est qui generat: iugo
que gaudet. Hunc gaudiorum
minister es et no largitor: ser
mus et non dns: manuprium
et non plasmator. Deum im
mistum seruo custodi: fer ar
mum: intende et huic qui na
sci et huic que gaudet. Et
eam si eum uxor nominatur.
si in desponsatione tam et dicit: